

UCHWAŁA NR XXVII/264/08
RADY MIASTA EŁKU
z dnia 30 września 2008 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi Pana Stanisława Romanowskiego.

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. Z 2000r. Nr 98, poz. 1071, z późniejszymi zmianami) w związku z treścią pisma Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, po rozpatrzeniu skargi Pana Stanisława Romanowskiego – Rada Miasta postanawia:

§ 1.

Uznać za bezzasadną skargę z dnia 01.09.2008r. złożoną przez Pana Stanisława Romanowskiego na działanie Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Ełku.

§ 2.

Uzasadnienie niniejszego rozstrzygnięcia zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta Ełku
Waldemar Paweł Pieńkowski

Załącznik do Uchwały Nr XXVII/264/08
Rady Miasta Ełku
z dnia 30 września 2008r.

Uzasadnienie

Pan Stanisław Romanowski, zam. *....., złożył zażalenie do Delegatury w Ełku Warmińsko – Mazurskiego Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie, na działanie Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Ełku, który decyzją z dnia 3 lipca 2008 roku odmówił mu przyznania pomocy społecznej w formie zasiłku celowego na zakup żywności, leków i butli gazowej.

Pan Stanisław Romanowski jest inwalidą I stopnia, prowadzi samotne gospodarstwo domowe i utrzymuje się z emerytury w kwocie 753,25 zł. miesięcznie. Osiągany przez pana Romanowskiego dochód przekracza ustalone przez ustawodawcę kryterium dochodowe, uprawniające do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej, tj. kwotę 477 zł. Faktem jest, że realny dochód, który pan Romanowski otrzymuje wynosi 532,58 zł. Dochód ten jest jednak również wyższy od ustalonego kryterium dochodowego, a organ wydający decyzję nie może brać pod uwagę kwoty realnie pobranej przez pana Romanowskiego, bowiem zobowiązany jest do stosowania przepisów w sposób ścisły. Przepis art. 8 ust. 3 przywołanej ustawy określa, iż za dochód uważa się sumę miesięcznych przychodów pomniejszoną o miesięczne obciążenie podatkiem dochodowym, składką na ubezpieczenie zdrowotne i społeczne oraz kwotę alimentów świadczonych na rzecz innych osób. Ponieważ egzekucja komornicza orzeczenia sądu, dokonywana z emerytury pan Romanowskiego, nie dotyczy zobowiązań alimentacyjnych, organ nie ma możliwości prawnej odliczenia od dochodu kwoty tych potrąceń i uznania, że pan Romanowski osiąga dochód w wysokości 532,58 zł., lecz dochód, obliczony zgodnie z przepisem art. 8 ust.3 pkt 1 i 2 przywołanej ustawy, tj. w kwocie 753,25 zł. Z tych względów przyjąć należy, że pan Romanowski nie spełnia określonych przez ustawodawcę warunków do przyznania mu pomocy pieniężnej na zasadach ogólnych, bowiem osiągany przez niego dochód przekracza ustawowe kryterium dochodowe, uprawniające do uzyskania tych świadczeń.

Jednocześnie, rozpatrując sprawę pod kątem możliwości przyznania panu Romanowskiemu pomocy w trybie art. 41 pkt 1 cyt. Ustawy (tj. w formie specjalnego zasiłku celowego), MOPS nie dopatrywał się szczególnych okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę przyznania specjalnego zasiłku celowego. Z analizy akt sprawy od października 2006 r. do chwili obecnej wynika, że kupowane przez pana Romanowskiego leki wspomagające, suplementy diety i art. opatrunkowe są artykułami ogólnie dostępnymi, a pan Romanowski dokonuje ich zakupu na własne życzenie a nie na receptę. MOPS wezwał skarżącego do przedłożenia zaświadczenia lekarskiego o konieczności przyjmowania leków przez niego kupowanych. Po zapoznaniu się z treścią wezwań, pan Romanowski odmówił ich podpisania i nie dostarczył żądanych dowodów. Sokoro zatem spożywane przez pana Romanowskiego specyfiki nie są ordynowane przez lekarza, trudno przyjąć, iż ich zakup jest niezbędny.

Równocześnie organ wziął pod uwagę, iż pan Romanowski nie ponosi żadnych wydatków związanych z utrzymaniem lokalu, w którym zamieszkuje, oprócz zakupu butli gazowej. Powyższe nie stanowi jednak specjalnej okoliczności uzasadniającej przyznanie pomocy na ten cel. Z akt sprawy wynika, że syn Mirosław, właściciel domu, wielokrotnie proponował ojcu zamieszkanie w budynku głównym i partycypowanie w kosztach utrzymania lokalu mieszkalnego, jednakże pan Romanowski odmówił i mocą własnej woli w dalszym ciągu zamieszkuje w budynku gospodarczym. Znamiennym wydaje się fakt, iż w roku 2007, pan Romanowski zawarł z synem Mirosławem ugodę sądową w obecności adwokata. Z ugody tej wynika, że syn Mirosław zezwala na zamieszkiwanie ojca w budynku przy ul. Wrzosowej 9, a pan Romanowski zobowiązuje się do ponoszenia wydatków, określonych w pkt II zawartej ugody. Z wywiadu społecznego, przeprowadzonego w dn. 17.06.2008 wynika, że pan Romanowski przyjętych na siebie zobowiązań nie realizuje.

Zakup żywności jest niewątpliwie podstawową potrzebą bytową, jednakże w ocenie organu wydającego decyzję, pan Romanowski jest w stanie tę potrzebę zrealizować przy wykorzystaniu własnych zasobów, dążąc do racjonalizacji ponoszonych wydatków. MOPS wziął pod uwagę fakt, iż córka pana Romanowskiego – Pani *..... – udzielała w przeszłości i gotowa jest udzielać w chwili obecnej pomocy w formie posiłków, żywności, prania odzieży i udostępniania łazienki, co w ocenie organu stanowi znaczącą pomoc. Nadto, organ zważył, iż pan Romanowski ma możliwość poprawy swojej sytuacji materialnej przy wykorzystaniu własnych uprawnień, w zakresie ustalenia alimentów od czworga dorosłych dzieci. Mając na uwadze powyższe, nie znajduje się okoliczności specjalnych, które umożliwiłyby przyznanie pomocy w formie zasiłku specjalnego. Fakt, iż zajęcie komornicze realnie uszczupła dochód pana Romanowskiego nie stanowi specjalnej okoliczności i nie oznacza, że z funduszu pomocy społecznej ubytek ten ma być co miesiąc uzupełniany. Jedną z naczelných zasad pomocy społecznej wyrażonej przez ustawodawcę jest usamodzielnienie osoby korzystającej z pomocy społecznej. Z analiz akt sprawy pana Romanowskiego, będących w posiadaniu MOPS wynika, iż udzielona pomoc (głównie w formie zasiłków specjalnych) nie tylko nie doprowadziła do usamodzielnienia, ale odniosła skutek przeciwny do zamierzonego celu. Uzależniła bowiem pana Romanowskiego od świadczeń pomocy społecznej i wykształciła postawę roszczeniową, co jest sprzeczne z celami pomocy społecznej.

Przewodniczący Rady Miasta Ełku
Waldemar Paweł Pieńkowski

* Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U.02.101.926)